

torej taci stroškov ne bode. Pozneje se pa tudi ta svota ne bode prekoračila, če se pomisli, da se poleg tega nahaja še drug zaklad za vse, kar je treba z nova narediti. V zaklad za obnovitev posameznih delov naprave bi bilo po predloženem proračunu plačevati 6500 gld. Ako se denar obrestuje po 4 odstotke in se obresti njegove zopet obrestujejo, dobimo v desetih letih glavnic 78.000 gld., s katero lahko kupimo na novo vse parne kotle in parne stroje, ako bi postali do tega časa absolutno nerabljivi. Mogoče je, da bode treba čez 10 let jeden parni kotel ali dva, jeden dinamoelektričen stroj ali kaj drugega kupiti, pa malo verjetno je, da bi vse to stalo vkupe 78.000 gld. Za obrestovanje glavnice računa odsek $4\frac{1}{2}$ odstotkov, ker se za gotovo nadeja, da pod temi pogoji dobi posojilo. Za amortizacijo glavnice je vzeti v poštev jeden odstotok, kar se pravi, da bi bila glavnic v 42tih letih popolnoma poplačana. Ako se izpolnijo pogoji, na katere se naslanja račun, bi mestna občina čez 42 let prišla v posest električne naprave, ki bi bila kakor nova in za katero bi občina ne dolgovala niti vinarja.

To bilo bi pa le tedaj mogoče, ako se odsekov nade glede dohodkov tudi vresničijo. Letni dohodki se sestavljajo iz dohodkov mestne občine za mestno razsvetljava, dohodkov zasebnih konzumentov za električno luč in pa iz dohodkov za instalirane električne motorje. Mestna razsvetljava sedaj sestoji iz 399 plinovitih plamenov in 168 petrolejskih svetilk, torej skupaj iz 567 lučij. Plinovi plameni imajo po pogodbi povprek svetljivost 12 normalnih sveč, Auerjeva plinova luč okrog 30, petrolejske svetilnice pa manj nego 12 normalnih sveč. Za to razsvetljava plača mesto na leto 10.000 gld.

Ako se uvede električna razsvetljava, služilo bi po sedanjem projektu 30 obločnih svetilnic, katerih bi vsaka imela svetljave najmanj 400 normalnih sveč, 175 žarnic s svetljivostjo po 32 normalnih sveč in 506 žarnic po 16 normalnih sveč, ali skupno: 30 obločnih svetilnic po 400 in 836 žarnic po 16 normalnih sveč. Svetloba bi bila torej mnogo jačja, nego je sedanja. Pomnožilo bi se število svetilnic in vsaka bi imela dosti večjo svetljivost, kakor sedanja. Za razvrstitev posameznih svetilnic je izdelala načrt tvrdka Ganz & Comp.

Kar se tiče načina mestnega razsvetljava, nasvetuje odsek, naj bi ostalo vsaj za nekoliko časa pri sedanjih navadi, da bi se polovica svetilnic po 11. uri ugasnila in da bi ob času polne lune in jasnega neba svetile svetilnice le ondu, kjer je to neobhodno potrebno. Kar se pa tiče obločnih svetilnic, pa nasvetuje odsek, da bi čez 11. uro nikjer ne svetile, ampak da bi jih potem nameščale žarnice. V račun postavljen znesek mestne občine v dosedanem znesku 10.000 gld. je po povedanem utemeljen. Kot donesek zasebnih konzumentov je v račun postavljena svota 46.200 gld. Pri tem se računa, da bi bilo instaliranih 4600 privatnih žarnic po 16 normalnih sveč ali pa v razmerju večje število žarnic z manjšo svetlostjo po 5, 10 in 12 normalnih sveč, da bi svetila vsaka teh instaliranih svetilnic po 600 ur na leto ali

1.8 ur na dan in da bi stala hektovatura uporabljene električne enerzije 3.5 kr. ali kar je isto: jedna žarnica svetlosti 16 sveč 2 kr. na uro.

(Dalje sledi.)

Obrtnijske raznoterosti.

Učni tečaji za čevljarje. C. kr. tehnološki obrtni muzej na Dunaji priredi tečaje za izučbo in nadaljno izobrazbo čevljarjev. V teh tečajih se bode poučevalo o jemanji mere, strokovnem risanju, prikrojevanji, o uporabi strojev itd. Tečaji trpeli bodo po 6 tednov in bodo po štirje v letu. Učnina znaša 25 gld in vpisnina 2 gld. Manj premožnim se omogoči obisk tečajev z oproščenjem od učnine in podelitvijo ustanov (po 50—150 gld.) Prvi tečaj se prične dne 15. februarja 1895. l. Prošnje za vsprejem je vložiti do 20. januarja t. l. pri ravnateljstvu tehnološkega obrtnega muzeja na Dunaji. Vse podrobnosti se poizvedo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Nov propis glede olajšave prejemanja soli za živino in o napravi dopuščenih skladišč za živinsko sol.

Ravnokar izdana številka 244 državnega zakonika, oziroma številka 50 ukaznika finančnega ministerstva iz leta 1894. obsega novo naredbo c. kr. finančnega ministerstva z dne 28. decembra 1894. l. o dobavi soli za živino po znižani ceni.

Dočim zadeva prvi oddelek te naredbe „skladišča za živinsko sol“, povsem novo napravo, v kateri se bode še pozneje govorilo, se v drugem oddelku naredbe vsem občinam, za katere bi se v prihodnje ne ntegnila napraviti posebna skladišča za živinsko sol in za katere tedaj glede dobave živinske soli po znižani ceni od strani njihovih živino posedujočih poljedelcev v obče dotična dosedanja določila naredbe finančnega ministerstva z dne 20. decembra 1893. leta (drž. zak. št. 176, ukaznik finančnega ministerstva št. 57 iz leta 1894.) tudi nadalje še v veljavi ostanejo, ta določila na dvojno stran prav bistveno olajšujejo.

Po § 19. nove naredbe so namreč občinski predstojniki pod v tem paragrafu navedenimi pogoji pooblašteni potem, ko je naročena pošiljatev živinske soli k njim dospela, uradno zaporo, ki se nahaja na vsaki vreči taiste, v svrhu razdelitve v nji obsežene živinske soli med za vsprejem te soli vpravičene poljedelce s a mi odvzeti, če v dveh dneh po zglasitvi, da je pošiljatev živinske soli dospela, ne pride k njim nobeden finančni organ, da bi zaporo odvezel.

Še važnejša je v § 18. naredbe dovoljena odprava ustanovitve in naznanila določenega roka za vsako posamezno občino glede naročitve živinske soli po znižani ceni. Doslej je mogla občina naročiti oziroma prejeti to